

J. Andersen: Jeg antager, at alle forstaa mig saaledes, at Kronen bærer ikke Ansvar, det har Ministeriet. Jeg kan ikke tro, der kan være nogen Tvivl derom. Men jeg skal saa ikke forfølge den Tanke længere.

Saa vil jeg sige, at det Forlig, der nu er ved at sluttes, er af en saadan Beskaffenhed, at i Virkeligheden ingen er tilfreds med det, men det er aabenhart heller ikke saaledes, at man regner med, at det Forsvar, vi her faa lavet, skal være et virkeligt Forsvar, en Krigsordning, som kan frelse Danmark i Farens Stund. Nej, men man opnaar i alt Fald een Ting fra konservativ Side, og det er at faa store Dele af Befolkningen til at se hen til Militærvæsenet som noget, der i Tilfælde af vanskelige Forhold kan være en Sikring. Man forlanger ikke, at Befolkningen uden videre skal tro, at det kan hjælpe os, men kun, at der er Mulighed for, at det kan hjælpe os, og man skal derved komme til at staa noget mere forstaaende og velvilligt overfor selve Militærvæsenet, end Tilfældet hidtil har været. Men derved skaber man, efter mit Skøn, en farlig Tillid i visse Kredse. Der er allerede nævnt i Dag, at vi forberede et nyt Dannevirke. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Folketingsmand, der førte dette Sprog, men jeg vil nævne een Ting foruden, som jeg tror ogsaa spiller med ind i disse Forhandlinger, og det er dette, at man fra konservativ Side gerne vil have, at Militæret skal være saa stærkt som muligt, da Militarismen er den konservative Tankes bedste Forbundsfælle. Naar Forholdet bliver dette, at Militæret skal have først, og Militæret skal have sidst, og naar Militæret skal gaa foran alle de borgerlige Formaal, bliver der ingen Gang i de Ting, som Frihedsvenerne ønske at faa fremmede, idet Militæret da bliver det dominerende. Vi faa da de samme Forhold som dem, man lever under i Preussen eller i det hele i Militærlandene, og det borgerlige Element tvinges til Side til Fordel for Militæret. Det ønske de konservative Retninger, og det er forstaaeligt, at de ønske det. Men jeg kan ikke forstaa, at de Mennesker, som kalde sig Venstremænd, ikke kunne se det, og at de ville være med til en Ordning som den, der nu forelægges.

Der har været talt en hel Del om, at det bliver nu Vælgerne, der skulle dømme om den Ting, og et æret Medlem af Tinget har forleden Dag været i meget høj Grad oppe og høvdedet meget stærkt det

store Mod, som „de 27“ viste ved at gaa ud og forelægge Sagen for Vælgerne. Jeg vilde ønske, at de vilde vise dette Mod ved at gaa med til at forelægge Vælgerne Spørgsmaalet straks. Dette at sige, at de have Mod nok til at lade Vælgerne dømme om det, kan jo lyde saa meget godt. Men naar det vil være henvend 3 Aar, før Vælgerne kunne tale med om den Ting, giver jeg ikke saa overmaade meget for det Mod. Hvis de virkelig have saa meget Mod, hvorfor saa ikke vise det i Gerningen ved at lade Vælgerne stemme om den Sag, saasnaar den kommer fra Rigsdagen? Tør de Herrer ikke det, tror jeg, det vilde være klogere, om de talte lidt mindre om, at de ere saa begærlige efter at faa Sagen frem for Vælgerne.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Der er et Spørgsmaal, jeg gerne vilde rette enten til den højtærede Forsvarsminister eller til den højtærede Konseilspræsident — jeg ved ikke, under hvem af dem det sorterer. Det er i Anledning af en Udtalelse, som faldt i Formiddags fra det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen). Han fremdrog Uddrag af den fortrolige Del af Betænkningen fra Forsvarskommissionen. Nu staaer der i Loven, som omhandler Forsvarskommissionen, følgende: „Kommissionens Forhandlinger saavel som de af den indhentede Oplysninger anses for øvrigt for Embedshemmelighed med de deraf flydende Følger“. Nu vil jeg gerne vide: Gælder denne Lov ikke længere, eller hvad vil der blive foretaget for at forebygge Gentagelser af, hvad der er sket? Betyder det, at det paagældende Medlem fremsatte sine Udtalelser i Formiddags, at vi fremtidigt have Lov til at pumpe Forsvarskommissionens Medlemmer og offentligt bruge de Oplysninger, vi have faaet, eller hvad vil der blive foretaget for at hindre Gentagelser af det, der skete i Formiddags? Det skulde dog ikke være saaledes, at naar noget kommer frem, som er generende for Regeringen, farer man frem med en offentlig Undersøgelse, som man standser, naar det passer en, men i øvrigt lader Regeringens Tilhængere bruge hemmelige Forhandlinger efter bedste Forholdt befindende. Jeg vil derfor spørge: Er Hemmeligholdelsespligten ophævet, have vi Lov til at bruge de Ting, der komme frem paa fortrolig Maade, eller vil der ske noget for at hindre Gentagelse?

P. Munch: Den Gang jeg begærede Ordet, var det, fordi jeg ønskede at give